

[Startside](#) > ... > [Dine Rettigheder](#) > [Tiltalte i Straffesager](#) > 1 - Mine rettigheder under efterforskningen

1 - Mine rettigheder under efterforskningen

Hvis jeg er udlænding, påvirker det så undersøgelsen?

Generelt påvirker den omstændighed, at den tiltalte er udenlandsk, ikke den strafferetlige efterforskning. En udenlandsk person har de samme rettigheder som en statsborger, der er genstand for en efterforskning, men indrømmes visse særlige rettigheder, såsom retten til gratis bistand fra en tolk, når personen ikke forstår eller taler spansk eller det officielle sprog, hvorpå den pågældende retssag føres. Hvis en udenlandsk person frihedsberøves i forbindelse med en strafferetlig efterforskning, har vedkommende ret til på et hvilket som helst tidspunkt at underrette sit lands konsulat om frihedsberøvelsen og tilbageholdelsesstedet samt ret til at modtage besøg fra og kommunikere og korrespondere med konsulatet.

Den omstændighed, at den sigtede er udenlandsk, kan tages i betragtning ved afgørelsen af vedkommendes personlige situation (varetægtsfængsling) under straffesagen samt ved vedtagelsen af andre mindre restriktive foranstaltninger, der begrænser den pågældendes rettigheder, såsom inddragelse af personens pas eller forbud mod at forlade landet.

Hvad er faserne i en efterforskning?

Formålet med den strafferetlige efterforskning er at indsamle bevismateriale vedrørende en eventuel strafbar handling og at identificere de formodede gerningsmænd til den strafbare handling.

Der er to faser:

- *politifasen*: Politiet efterforsker forhold, som det er blevet bekendt med, og som kan udgøre et strafbart forhold. Med henblik herpå kontakter politiet de personer, der formodes at have deltaget heri, og eftersøger materielle beviser, vidner osv.
- *den retslige fase (forundersøgelse)*: Hvis politiet finder tegn på strafbare forhold og identificerer de formodede gerningsmænd, sender det en rapport til undersøgelsesdommeren, som indleder den relevante straffesag og — i givet fald — gennemfører de efterforskningskridt, som han eller hun finder passende (afhøring af sigtede og vidner, indhentning af dokumenter, der er relevante for sagen, registrering og ransagning, analyse af stoffer osv.).

Hvis der ikke er tegn på, at der er begået en strafbar handling, eller hvis der ikke er nogen kendt gerningsmand, afvises sagen, og sagen afsluttes.

Hvis der er tegn på, at der er begået en strafbar handling, fortsætter sagen og går ind i den såkaldte "mellemliggende" fase, der har til formål at fastslå, om efterforskningen er afsluttet, og om den eller de tiltalte bør kendes skyldig(e).

Efter i givet fald at have fået forelagt anklageskrifter og svarskrifter indkalder retten parterne til den mundtlige forhandling.

Anklagemyndigheden skal holdes underrettet under hele den strafferetlige efterforskning og kan anmode undersøgelsesdommeren om at træffe de efterforskningsforanstaltninger, den finder passende. Hvis anklagemyndigheden mener, at der ikke foreligger tilstrækkelige beviser for, at der er begået en strafbar handling, eller vedrørende gerningsmanden, kan den anmode om, at sagen afvises. Hvis anklagemyndigheden derimod mener, at der er rationelle indicier for at retsforfølge en person, udarbejder den det relevante anklageskrift ved afslutningen af efterforskningen.

Indsamling af dokumentation/politiets beføjelser

Kriminalpolitiet er ansvarligt for de efterforskningsopgaver, der er nødvendige for at fastslå, om der er sket en overtrædelse af loven, for at indsamle beviser i denne henseende og for at identificere gerningsmændene til lovovertrædelsen. Disse efterforskningsopgaver udføres under tilsyn af undersøgelsesdommeren, som under alle omstændigheder skal godkende dem, der vedrører en tilsidesættelse af de grundlæggende rettigheder (adgang til og ransagning af bopæl, aflytning af kommunikation osv.). Anklagemyndigheden skal holdes underrettet under hele den strafferetlige efterforskning og kan anmode undersøgelsesdommeren om at udføre de efterforskningsopgaver, den finder passende.

Tilbageholdelse

Generelt kan frihedsberøvelse kun være i det tidsrum, der er strengt nødvendigt for at gennemføre undersøgelser for at klarlægge de faktiske omstændigheder, og aldrig mere end 72 timer, hvorefter den frihedsberøvede skal løslades eller stilles til rådighed for den retslige myndighed.

Politiet kan frihedsberøve en person i de tilfælde, der er fastsat ved lov. Den offentlige anklager eller undersøgelsesdommeren kan også træffe afgørelse om frihedsberøvelse. I særlige tilfælde kan frihedsberøvelsen foretages af privatpersoner, som straks skal indbringe den tilbageholdte for den strafferetlige myndighed.

Frihedsberøvelsen skal gennemføres på en måde, der er til mindst mulig skade for den frihedsberøvede persons person, omdømme og ejendom. De personer, der træffer afgørelse om foranstaltningen, og de personer, der er ansvarlige for dens håndhævelse, skal sikre respekt for den frihedsberøvedes forfatningsmæssige ret til værdighed, privatlivets fred og omdømme.

Efter at politiet har foretaget den nødvendige kontrol for at afklare de faktiske omstændigheder og inden udløbet af den lovbestemte frist på 72 timer enten løslades den frihedsberøvede eller stilles for domstolen.

Afhøring

Den sigtede underrettes om sine rettigheder og opfordres til at udtale sig om de forhold, der undersøges. Den sigtede kan undlade at udtale sig, hvis han/hun ikke ønsker det, eller vælge kun at besvare en del af de stillede spørgsmål eller meddele, at han/hun kun vil afgive forklaring for retten.

Den sigtede kan frit udpege en advokat. Hvis den sigtede ikke gør det, bistås han eller hun af en beskikket advokat. Den sigtede har også ret til en privat samtale med sin advokat, inden han eller hun afhøres.

Hvis den sigtede er udenlandsk og ikke forstår eller taler spansk eller det officielle sprog, der anvendes i den pågældende sag, eller hvis den sigtede er døv eller hørehæmmet eller har svært ved at udtrykke sig, har vedkommende ret til gratis tolkebistand.

Den sigtede har ret til ikke at vidne mod sig selv.

Den sigtede kan også fra begyndelsen erklære sig skyldig i alle eller en del af de lovovertrædelser, som den pågældende er sigtet for. Dette forhindrer ikke, at efterforskningen kan fortsætte og eventuelt føre til en retssag. Afhængigt af hvilken type sanktion og overtrædelse der er tale om, kan sagen imidlertid gennemføres som en hastesag. I sådanne tilfælde kan den sigtedes advokat indgå et forlig med anklagemyndigheden om, at der afsiges en dom, hvor den sigtede erklærer sig skyldig til gengæld for en nedsættelse af straffen.

Varetægtsfængsling

Der kan kun træffes afgørelse om varetægtsfængsling, hvis undersøgelsesdommeren finder det hensigtsmæssigt eller efter anmodning fra anklagemyndigheden og/eller en privat påtaleberettiget.

Under alle omstændigheder skal de lovfæstede betingelser herfor være opfyldt, og foranstaltningen skal forfølge et legitimt formål (beskyttelse af offeret og/eller neutralisering af risikoen for flugt, gentagelsestilfælde eller tilintetgørelse eller tilsløring af bevismateriale).

Hvilke rettigheder har jeg under efterforskningen?

Enhver person, der er tiltalt for en strafbar handling, kan udøve retten til et forsvar ved at deltage i sagen, så snart vedkommende er blevet underrettet om sagen, med henblik på hvilket vedkommende vil blive informeret om følgende rettigheder på et sprog, der er forståeligt og tilgængeligt:

1. retten til at blive underrettet om de forhold, personen er tiltalt for, og om enhver relevant ændring i efterforskningens genstand og de strafbare forhold
2. retten til aktindsigt i relevante dokumenter i tilstrækkeligt god tid til at sikre retten til forsvar og under alle omstændigheder inden afhøringen
3. retten til at handle i straffesagen med henblik på at udøve retten til et forsvar i overensstemmelse med lovens bestemmelser
4. retten til frit at udpege en advokat (med forbehold af de undtagelser, der er fastsat i selve strafferetsplejeloven)
5. retten til at ansøge om gratis retshjælp og til at blive informeret om den relevante procedure og betingelserne for at blive indrømmet retshjælp
6. retten til gratis oversættelse og tolkning i overensstemmelse med bestemmelserne i strafferetsplejeloven
7. retten til ikke at udtale sig, hvis den tiltalte ikke ønsker det, og til at undlade at besvare alle eller en del af de stillede spørgsmål
8. retten til ikke at vidne mod sig selv og til ikke at inkriminere sig selv.

Hvilken ret har jeg til at få tolkning og oversættelse af dokumenter?

Enhver person, der er genstand for en efterforskning, underrettes straks skriftligt med en enkel og tilgængelig sprogbrug på et sprog, som den pågældende forstår, om de forhold, som han eller hun sigtes for, og om sine rettigheder, navnlig retten til gratis tolkebistand, hvis der er tale om en udenlandsk statsborger, der ikke forstår eller taler spansk eller det officielle sprog, der anvendes i den pågældende sag, eller døve eller hørehæmmede samt andre personer, der har svært ved at udtrykke sig.

I undersøgelsesfasen omfatter denne ret retten til at blive bistået af en tolk, der anvender et sprog, som den sigtede forstår, under alle de procedurer, hvor den pågældende skal være til stede, herunder politiets eller anklagemyndighedens afhøring og alle retsmøder, og den sigtedes ret til at blive bistået af en tolk i forbindelse med samtaler med sin advokat, som foregår i direkte forbindelse med den sigtedes efterfølgende vidneudsagn eller afhøring, eller som er nødvendige for indgivelse af en klage eller andre anmodninger i sagen.

Hvilken ret har jeg til at få information og aktindsigt?

Som hovedregel har du ret til at blive informeret om de forhold, du anklages for, og om enhver relevant ændring i efterforskningens genstand og de forhold, som du er anklaget for. Du har også ret til at få indsigt i sagsakterne i så god tid, at du kan udøve din ret til forsvar, og under alle omstændigheder inden du afhøres, med forbehold af de undtagelser, der er fastsat i lovgivningen.

Når du anholdes, skal du også informeres om årsagerne til din anholdelse og om dine rettigheder, herunder retten til aktindsigt i det materiale i sagen, der er afgørende for at anfægte lovligheden af anholdelsen eller frihedsberøvelsen.

Hvilken ret har jeg til advokatbistand og til at få en tredjepart informeret om min situation?

Du har ret til frit at udpege en advokat (med forbehold af de undtagelser, der er fastsat i selve strafferetsplejeloven) og til at blive bistået af advokaten så hurtigt som muligt. Retten til forsvar omfatter bistand fra en advokat efter eget valg eller, hvis dette ikke er muligt, en beskikket advokat, som du vil kunne kommunikere med i fortrolighed, inden du afhøres af politiet, anklagemyndigheden eller retten — med forbehold af de undtagelser, der er fastsat i lovgivningen — og som vil være til stede i forbindelse med enhver afhøring af dig samt de forskellige proceshandlinger (tilståelse, konfrontation og rekonstruktion af hændelsesforløb/gerningssteder).

Hvis du frihedsberøves, har du ret til på et hvilket som helst tidspunkt og uden unødigt forsinkelse at få dit familiemedlem eller en person efter eget valg underrettet om din frihedsberøvelse og tilbageholdelsessted. Udlændinge har ret til at få ovennævnte oplysninger videregivet til deres lands konsulat.

De har også ret til uden unødigt forsinkelse at kommunikere telefonisk med en tredjepart efter eget valg. Udlændinge har ret til at modtage besøg fra deres lands konsulat og kommunikere og korrespondere med konsulatet.

Hvilken ret har jeg til at få retshjælp?

Du har ret til gratis retshjælp, hvis du er statsborger eller udlænding med lovligt ophold i Spanien, og du kan bevise, at du ikke har tilstrækkelige midler til at føre sagen, på de betingelser, der er fastsat i lovgivningen.

Retten til gratis retshjælp omfatter retlige repræsentanternes og advokaters honorarer, når deres medvirken er obligatorisk i henhold til lovgivningen, og hvis dommeren eller retten, selv om det ikke er tilfældet, udtrykkeligt kræver det for at sikre lighed mellem sagens parter. Den omfatter bistand fra en advokat til en frihedsberøvet eller tilbageholdt person, som ikke har udpeget en advokat, i forbindelse med enhver politiforanstaltning, der ikke er resultatet af en verserende retssag, eller på tidspunktet for personens første fremmøde for en retsinstans, herunder når der er behov for bistand i forbindelse med gensidig retshjælp. Hvis der er tale om ofre for kønsbaseret vold, terrorisme og menneskehandel samt mindreårige og personer med intellektuelle handicap eller mentale sygdomme, vil gratis retshjælp omfatte gratis rådgivning og vejledning, umiddelbart inden der indgives en klage eller anmeldes en forbrydelse.

v. Hvad er vigtigt at vide om:

Uskyldsformodning?

Uskyldsformodning er retten for enhver, der er genstand for en efterforskning eller tiltalt i en straffesag, til at blive anset for uskyldig, så længe den pågældende ikke er dømt ved en endelig dom.

Uskyldsformodningen har to dimensioner: på den ene side som en regel om behandling og på den anden side som en regel om bedømmelse. Som en regel om behandling fastslår princippet om uskyldsformodning, at den sigtede skal anses for uskyldig, så længe den pågældende ikke er dømt ved en endelig dom. Som en regel om bedømmelse får uskyldsformodningen virkning på tidspunktet for bevisbedømmelsen, idet retten i straffesager lægger til grund, at den sigtede er uskyldig, således at den foreløbigt fastslåede uskyld bliver endelig, hvis den anklageren ikke formår at fremlægge uafkræftelige beviser for de forhold, personen er tiltalt for.

Retten til ikke at udtale sig og retten til ikke at inkriminere sig selv?

Tiltaltes ret til ikke at udtale sig og til ikke at inkriminere sig selv er en grundlæggende rettighed, som kan udøves uden negative følger.

Den tiltaltes tavshed kan ikke betragtes som bevis i en situation, hvor der ikke er tilstrækkelige belastende beviser mod den pågældende. Med andre ord skal anklageren, uanset hvilken forklaring tiltalte har afgivet, bevise, at der foreligger bevis for, at tiltalte har begået lovovertrædelsen. Hvis tiltalte i dette tilfælde, henset til bevismaterialet, ikke svarer eller ikke giver tilstrækkelige forklaringer til at bevise sin uskyld, kan denne tavshed anses for at bestyrke hans skyld. Det er derfor vigtigt, at tiltalte har kendskab til beviserne i tiltalen, inden vedkommende afgiver sin forklaring.

Hvis bevismaterialet mod ham/hende er utilstrækkeligt, kan tiltaltes tavshed ikke anvendes til at kompensere herfor.

Bevisbyrde?

Den materielle bevisbyrde påhviler udelukkende de parter, der forfølger sagen, og ikke forsvaret. Uskyldsformodningen overfører bevisbyrden til de parter, der forfølger sagen. Disse parter (og aldrig forsvaret) har alene bevisbyrden med hensyn til anklagepunkterne. På den anden side skal denne indsamling af beviser være tilstrækkelig til for retten at godtgøre ikke blot, at der foreligger en strafbar handling, men også den tiltaltes strafansvar.

Hvilken specifik beskyttelse er der af børn?

Hvis den person, der efterforskes, er mindreårig, gennemføres efterforskningen af straffesagen af ungdomsanklageren, og der tages stilling til anklageskriftet ved retten i sager om mindreårige, som er en

specialdomstol, der er reguleret ved organisk lov nr. 5/2000 af 12. januar 2000 om mindreåriges strafansvar. Denne lov fastsætter, at mindreårige mellem 14 og 18 år har strafansvar, men at de er underlagt en særlig retlig ordning. I tilfælde af anholdelse af en mindreårig vil den pågældende således blive overdraget til anklagemyndighedens ungdomsafdelinger, og frihedsberøvelsen og tilbageholdelsesstedet vil blive meddelt dem, der har forældremyndigheden, værgemålet eller de facto-værgemålet over den pågældende, så snart det er fastslået, at der er tale om en mindreårig.

Hvis den mindreårige er udlænding, underrettes vedkommendes lands konsulat om frihedsberøvelsen.

Hvilken specifik beskyttelse er der af sårbare mistænkte?

I øjeblikket nyder sårbare mistænkte ikke systematisk beskyttelse i henhold til den spanske lovgivning. Der er fastsat beskyttelsesforanstaltninger i forslaget til lov om strafferetspleje, men disse er endnu ikke trådt i kraft.

Som følge heraf indføres specifikke beskyttelsesforanstaltninger for sårbare mistænkte i spansk lovgivning, såsom brugen af et forståeligt og tilgængeligt sprog under straffesager og retten til gratis tolkebistand for døve eller hørehæmmede samt andre personer, der har svært ved at udtrykke sig.

Hvilke juridiske frister er der i løbet af undersøgelsen?

Den strafferetlige efterforskning vil blive gennemført inden for højst 12 måneder fra det tidspunkt, hvor sagen indledes.

Hvis det inden udløbet af denne frist viser sig, at det ikke vil være muligt at afslutte forundersøgelsen, kan dommeren af egen drift eller efter anmodning fra en part og efter at have hørt parterne indrømme på hinanden følgende forlængelser for perioder på højst seks måneder.

Forlængelser vedtages ved en kendelse, der angiver årsagerne til, at forundersøgelsen ikke er afsluttet inden for den fastsatte frist, samt de specifikke foranstaltninger, der skal træffes, og deres relevans for forundersøgelsen. I givet fald vil forlængelsen også blive indrømmet ved en begrundet afgørelse.

Hvilke forberedelser foretages der forud for retssagen, herunder alternativer til varetægtsfængsling og muligheder for at flytte til hjemlandet (den europæiske kontrolordre)?

Nærmere bestemt giver den europæiske kontrolordre (OEV på spansk) en mistænkt eller tiltalt, der venter på at blive retsforfulgt, mulighed for at undgå varetægtsfængsling og blive løsladt foreløbigt i den stat, hvor den pågældende er bosat. Den europæiske kontrolordre er en garanti for princippet om forbud mod forskelsbehandling på grundlag af nationalitet, der er nedfældet i artikel 18 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, da den giver EU-borgere, der mistænkes for at have begået en forbrydelse i en anden medlemsstat end deres bopælsmedlemsstat, mulighed for ligebehandling med hensyn til deres personlige forhold, indtil der foreligger en dom.

■ Sidste opdatering: 29/07/2025

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.